

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 27.033 van 7 mei 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 5 juli 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 juni 2006.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting ingediend op 5 januari 2007.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P.-J. STAELENS en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

Gelet op het tegensprekelijke uitstel van de behandeling van de zaak naar de terechtzitting van 8 april 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P.-J. STAELENS en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Verweerder legde ter terechtzitting van 18 maart 2009 een stuk neer getiteld "Subject Related Briefing, Russische Federatie/Tsjetsjenië, Veiligheidssituatie in Tsjetsjenië" dd. 28/08/2008 en overhandigde een exemplaar ervan aan verzoeker.

Teneinde verzoeker toe te laten zijn verweer met betrekking tot dit stuk voor te bereiden, werd de behandeling van de zaak uitgesteld naar de terechtzitting van 8 april 2009.

Niettegenstaande dit uitstel, stelt de Raad vast dat boven vermeld stuk dateert van 28 augustus 2008 en verweerder dan ook niet aannemelijk maakt dat hij dit stuk niet eerder in de procedure kon meedelen, zoals vereist door artikel 39/76, §1, derde lid, 3° van de voormelde wet van 15 december 1980.
De Raad laat dit stuk dan ook buiten beschouwing.

2. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“Volgens uw verklaringen bent u een etnische Tsjetsjeen afkomstig uit Tsjetsjenië en in het bezit van de Russische nationaliteit.

In de periode 1998 en 1999 werkte u bij de misdaadresearch in Grozny.

In 1999 vluchtte u naar Naltsjik, gelegen in de autonome Russische republiek Kabardino-Balkarië, en in september 2000 keerde u uiteindelijk terug naar Tsjetsjenië.

Op 5 december 2000 kreeg u thuis in Grozny bezoek van een Tsjetsjeense verzetsstrijder, (M. A.), die u wist te vertellen dat uw broer nabij Stari Atagi in een hinderlaag was terecht gekomen en hierbij samen met nog één andere Tsjetsjeense strijder door Russische militairen werd gedood.

U vertrok hierop direct naar Stari Atagi om het lijk van uw broer op te sporen.

U liet (M. A.) achter in uw woning in Grozny.

Op 19 december 2000 werd uw broer begraven in het dorp Prigorodnoje en de volgende dag keerde u terug naar uw woning in Grozny.

Van uw buurman vernam u toen dat vier dagen eerder Russische militairen uw woning waren binnengevallen en toen een automatisch geweer en bebloede kleding – toebehorend aan voornoemde (A. M.) - hadden gevonden.

Hierop verliet u uw woning en vertrok opnieuw naar Prigorodnoje, waar u uw intrek nam bij de ouders van (M. A.). Uw moeder, die sinds augustus 1999 bij uw zus in Naltsjik verbleef, was daar toen ook. U bleef tot midden januari 2001 op dit adres wonen.

Hierna nam u uw intrek in een leegstaand huis in Grozny.

In maart 2001 ging u in Grozny een nieuw binnenlands paspoort aanvragen en op 1 juni 2001 mocht u dit in ontvangst nemen.

Toen u dit ging afhalen werd u door de autoriteiten opgepakt en naar het politiekantoor van Gudermes meegenomen. Daar werd u ondervraagd over voornoemd geweer dat bij een huiszoeking bij u aangetroffen was. Er werd u tevens gevraagd wie er in uw woning verbleven had. U werd beschuldigd van verboden wapenbezit en hulp aan de Tsjetsjeense rebellen. Hierna werd u nog enkele keren ondervraagd en op 5 juni 2001 werd u vrijgelaten. Uw nieuw paspoort werd u echter onthouden. U vernam hierna van uw oom dat u vrijgekocht was.

U bleef na dit incident op hetzelfde adres als voorheen wonen. Uw moeder, die in Naltsjik woonde, verbleef tevens soms op dit adres.

Op 21 april 2003 vielen, tijdens uw afwezigheid, Kadyrovtsi en Russische militairen uw woning binnen. Van uw moeder vernam u hierna dat ze de woning doorzocht hadden en zonder enige uitleg waren vertrokken.

Hierna vertrok u naar een kennis, (T. A.), in het district Leninskiy te Grozny. Daar vernam u dat (M. A.) ongeveer één week eerder was opgepakt en u leidde uit dit alles af dat ze via hem uw schuilplaats waren te weten gekomen.

Sindsdien werd er niets meer van (M. A.) vernomen.

Vanaf april 2004 was u voortdurend op de vlucht en tot februari 2005 leefde u op verschillende adressen.

Op 8 februari 2005 bevond u zich andermaal bij voornoemde (A.), toen gemaskerde en gewapende personen in uniform zijn woning binnenvielen. Jullie werden overmeesterd en de woning werd doorzocht. Eén van de aanwezigen riep u hierna apart bij hem. Hij deed zijn masker af en het bleek om een schoolvriend te gaan die een belangrijke post bekleedde bij de misdaadresearch. U vernam van hem dat hij opdracht had gekregen u op te pakken, dat uw naam op een lijst stond en het slechts een kwestie van tijd zou zijn vooraleer u daadwerkelijk zou opgepakt worden.

U vertrok hierop naar een neef van uw moeder in Grozny, waar u ondergedoken leefde tot uw vertrek naar België.

Op 26 december 2005 verliet u Tsjetsjenië en reisde via Naltsjik naar Moskou.

Daar verbleef u van 28 december 2005 tot 6 februari 2006. Van daaruit reisde u verder naar België.

U kwam hier aan op 11 februari 2006 en vroeg hier op 13 februari 2006 asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: fotokopieën van enkele bladzijden van uw oude binnenlands Sovjetpaspoort, uitgereikt Achkoi-Martan in 1994, met als recentste registratiedatum en –plaats, 12 augustus 1994 te Shaami-Jurt; de geboorteaktes van u en uw broer, respectievelijk uitgereikt in 1974 en 1971 te Grozny; de overlijdensakte van uw broer, uitgereikt op 22 januari 2001 in het district Oktyabrskiy te Grozny; het medische attest van het overlijden van uw broer, tevens uitgereikt op 22 januari 2001; en een bijlage van uw legerboekje, uitgereikt in het district Oktyabrskiy te Grozny op 5 februari 1989.”

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

3. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van de kandidaat-vluchteling te beoordelen.

De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Niettegenstaande de initiële ontvankelijkheidsbeslissing die door de Dienst Vreemdelingenzaken werd genomen stel ik, na nader onderzoek van de elementen en stukken aanwezig in het administratieve dossier, vast dat ik u de hoedanigheid van vluchteling niet kan toekennen.

U maakte immers niet aannemelijk de laatste jaren - tot uw beweerde vertrek naar België op 26 december 2005 – daadwerkelijk in Grozny, Tsjetsjenië verbleven te hebben.

Vooreerst bent u niet in het bezit van enig document ter staving van dit recente verblijf in Tsjetsjenië/Grozny.

Ondanks het feit dat u beweerde de laatste jaren steeds in Grozny te hebben gewoond, is uw algemene en recente kennis met betrekking tot deze leefomgeving uiterst beperkt.

Zo wist u bijvoorbeeld niet wie de burgemeester van Grozny was op het moment van uw vertrek (gehoorverslag CGVS, p. 18 en 19). Geconfronteerd met de namen van de huidige burgemeester van Grozny en diens voorganger herkende u geen van beiden als dusdanig (gehoorverslag CGVS, p. 23). Nochtans bekleedt de huidige burgemeester van Grozny, Movsar Temirbayev, sinds december 2003 onafgebroken deze functie. Ook de naam van diens voorganger, Oleg Zhidhkov, die deze functie bekleedde van juli 2001 tot begin juni 2003, was u onbekend (gehoorverslag CGVS, p. 23). Het is niet aannemelijk dat u - die beweert van september 2000 tot december 2005 onafgebroken in Grozny gewoond te hebben - geen van deze personen als dusdanig bij naam herkent.

De namen van de administratieve hoofden van de districten Oktyabrskiy en Leninskiy, waar u de laatste jaren zou gewoond hebben, waren u tevens onbekend (gehoorverslag CGVS, p. 19).

De namen van de op 31 mei 2005 aangetreden moefiti van de Tsjetsjeense republiek en diens voorganger, herkende u evenmin (gehoorverslag CGVS, p. 19).

De naam van de op 13 maart 2005 vermoorde 'Emir' van Grozny, tot dan coördinator van het Tsjetsjeense verzet in de hoofdstad, was u evenzeer onbekend (gehoorverslag CGVS, p. 23).

U bleek evenmin op de hoogte te zijn van andere frappante en ingrijpende gebeurtenissen die zich de laatste jaren in uw onmiddellijke omgeving voorgedaan hebben.

Zo verklaarde u geen weet te hebben van aanvallen van Tsjetsjeense rebellen op Grozny sinds februari 2000 (gehoorverslag CGVS, p. 24). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat de rebellen op 21 en 22 augustus 2004 een grote raid uitvoerden op een aantal stellingen in Grozny, waarbij tientallen politieagenten, soldaten en burgers gedood werden. Ook het district Oktyabrskiy, waar u toen verbleef, kreeg het toen zwaar te verduren. Bij confrontatie met deze informatie verklaarde u dat deze informatie foutief was en dat zoiets niet is gebeurd (gehoorverslag CGVS, p. 24).

Gevraagd of er zich de laatste jaren natuurrampen voorgedaan hebben in Tsjetsjenië, verklaarde u dat er één overstroming plaatsvond in 2002 of 2003. Sindsdien hebben er zich, luidens uw verklaringen, geen andere overstromingen voorgedaan (gehoorverslag CGVS, p. 26). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat in 2005 nadat de Sunzharivier uit zijn oevers was getreden nog een overstroming plaatsvond in Grozny. Voor wat Grozny betreft kwamen toen meer dan 200 woningen onder water te staan. Geconfronteerd met deze informatie verklaarde u eerst hiervan geen weet te hebben, om vervolgens te stellen dat deze overstroming niet zo grootschalig was als deze van 2002 of 2003 (gehoorverslag CGVS, p. 26).

Meerdere keren werd er gepolst naar incidenten die zich voorgedaan hebben in het district Leninskiy in de periode tussen februari 2005 en december 2005, toen u daar verbleef. U kwam met de weinig geloofwaardige en aannemelijke uitleg dat u geen concrete zaken kon vertellen omdat u de woning waar u toen verbleef nooit verliet (gehoorverslag CGVS, p. 21 en 22).

Gevraagd naar andere belangrijke gebeurtenissen die zich in 2005 in Grozny voordeden, raakte u niet verder dan het bezoek van Mike Tyson aan Tsjetsjenië (gehoorverslag CGVS, p. 23).

U bleek evenmin namen te kennen van Tsjetsjeense kranten, lokale televisiezenders in Grozny of van nieuwe winkels, hotels en cafés die de laatste jaren in Grozny geopend werden (gehoorverslag CGVS, p. 21 en 25).

De informatie waarover het Commissariaat-generaal zich baseert is in bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd.

Gelet op bovenstaande vaststellingen en na afweging van alle elementen in uw dossier kan er geen enkel geloof gehecht worden aan uw verklaringen in verband met uw recent verblijf in Tsjetsjenië.

Gezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw recente herkomst uit Tsjetsjenië, kan er logischerwijze ook geen geloof gehecht worden aan de problemen die u er recent verklaarde gekend te hebben en om dewelke u verklaarde de Russische Federatie verlaten te hebben. De door u getoonde geografische kennis tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal doet geen afbreuk aan deze vaststelling aangezien deze in een ver verleden kan verworven zijn.

De door u neergelegde documenten ter staving van uw asielaanvraag doen evenmin afbreuk aan voorgaande vaststellingen, daar ze niet recent uitgegeven werden of geen recente data bevatten en dus geen relevantie hebben voor de beoordeling van uw recent verblijf in Tsjetsjenië.

In dit verband dient tevens opgemerkt te worden dat uw verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal met betrekking tot het door u neergelegde binnenlands Sovjetpaspoort twijfels doen rijzen of u niet elders binnen de Russische Federatie een permanente verblijfplaats heeft gehad.

Het origineel van dit paspoort, waarvan u slechts enkele gefotokopieerde bladzijden neerlegde, liet u luidens uw verklaringen thuis in Naltsjik achter (gehoorverslag CGVS, p. 12). Tijdens uw reis van Tsjetsjenië naar België ging u daar langs bij uw moeder en zus. Op aanraden van uw oom overhandigde u toen dit paspoort aan uw moeder (gehoorverslag CGVS, p. 12). Gevraagd hoe u hier in België aan de kopieën was geraakt, antwoordde u dat

uw zus deze vanuit Naltsjik had opgestuurd. Ze beperkte zich hierbij echter tot deze bladzijden waarop iets vermeld stond (gehoorverslag CGVS, p. 12 en 13). Op de vraag waarom u het origineel niet liet opsturen, stelde u dat dit niet mogelijk was geweest. U gaf hiervoor de weinig overtuigende uitleg dat aan uw zus in het postkantoor te Naltsjik was meegedeeld dat authentieke documenten niet mochten opgestuurd worden (gehoorverslag CGVS, p. 13). Gezien u slechts een beperkt aantal bladzijden van uw paspoort neerlegde, kan hoedanook geen uitsluitel gegeven worden over waar u binnen de Russische Federatie uw laatste 'propiska-' of registratieadres – normaal gezien vermeld in het paspoort - heeft gehad."

5.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschriften van 5 juli 2006 en 5 januari 2007 een schending aan van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

Hij meent dat de vragen op de welke hij het antwoord schuldig moest blijven tijdens zijn verhoor, slechts details betreffen die niet opwegen tegen de ernst van zijn vrees voor vervolging.

Hij verklaart zijn onwetendheid over de naam van de huidige burgemeester van Grozny en de administratieve hoofden van de districten van Grozny in de welke hij naar zijn verklaringen gewoond heeft, door het feit dat hij de laatste jaren vóór zijn vlucht ondergedoken leefde, zodat hij zich dan ook niet bezig hield met de lokale politiek, wat naar hij beweert, hem bovendien trouwens nooit sterk heeft geïnteresseerd.

Hij laat gelden dat hij echter veel vragen over de politiek in Tsjetsjenië wél correct kon beantwoorden. Zo geeft hij aan dat hij wist dat de laatste parlementsverkiezingen plaatsvonden in november 2005, dat hij verschillende politieke partijen kon opnoemen, dat hij wist dat er in 2004 presidentsverkiezingen plaatsvonden waarbij Alchanov werd verkozen, dat hij de naam kende van een andere kandidaat bij deze verkiezingen, dat hij wist dat deze verkiezingen werden georganiseerd volgend op de moord op Achmat Kadyrov op 9 mei 2004, dat hij wist dat Khanbiev minister van defensie was in de regering van president Maskhadov, dat hij wist dat laatst vermelde president werd vermoord in maart 2005 en werd opgevolgd door Sadullayev, en dat hij de naam kende van een vroegere burgemeester van Grozny.

Wat de frappante en ingrijpende gebeurtenissen in Grozny de laatste jaren vóór zijn vlucht betreft, onderstreept verzoeker dat hij kennis had van bepaalde aanslagen, de overstromingen in 2002/2003, en de installatie van een nieuw standbeeld voor Kadyrov. Hij stelt echter niet aan alle gebeurtenissen evenveel aandacht te hebben besteed, aangezien hij vooral bezig was met zijn eigen problemen, en deze hem zelfs noodzaakten onder te duiken, wat ook verklaart dat hij geen namen kent van nieuwe cafés, hotels, winkels, kranten of lokale televisiezenders in Grozny. Hij verklaart dat hij ook geen kranten las en televisie keek. Hij merkt met betrekking tot de overstroming in 2005 op dat deze geen zware gevolgen had, en onderstreept het feit dat hij op de hoogte was van de komst van Mike Tyson in hetzelfde jaar.

Hij merkt op dat uit zijn verhoor blijkt dat hij over een goede geografische kennis van Grozny en Tsjetsjenië beschikt, en dat hij duidelijk het wapenschild van Grozny en de Tsjetsjeense vlag kon beschrijven.

Hij verwijst ook naar de documenten die hij tijdens zijn asielprocedure heeft voorgelegd, en die werden uitgereikt in Tsjetsjenië in 1974 (geboortecertificaat), 1988 (werkboekje), 1989 (inschrijvingsbewijs rekruteringsbureau), 1994 (paspoort), 1997 (diploma) en 2001 (overlijdensakte broer).

Hij verklaart dat hij deze documenten -niet de overlijdensakte- slechts in december 2006 in origineel heeft bekomen in België, omdat zijn oom hem bij zijn vlucht aanraade deze achter te laten en de postdiensten tot deze datum weigerden originele documenten te versturen. Hij voegt de originele documenten bij zijn verzoekschrift tot voortzetting van 5 januari 2007.

Hij merkt op dat uit het paspoort dat hij neerlegt, blijkt dat hij sinds 1994 geen ander registratieadres binnen de Russische Federatie heeft gehad.

Hij verklaart dat hij geen recenter paspoort kan voorleggen, daar hij werd aangehouden toen hij een dergelijk paspoort ging afhalen. Hij voegt hier aan toe dat zijn "forma 9" voor zijn ogen gescheurd werd.

Dit alles in acht genomen, meent verzoeker dat hij op voldoende wijze heeft aannemelijk gemaakt recentelijk uit Grozny, Tsjetsjenië afkomstig te zijn.

Hij meent dat hij zijn asielrelaas ook aannemelijk heeft gemaakt. Hij wijst hiertoe op zijn coherente en erg gedetailleerde beschrijving van zijn problemen, en naar de overlijdensakte van zijn broer. Hij merkt op dat zijn asielrelaas kadert binnen de algemene situatie in Tsjetsjenië, waar voornamelijk mannen tussen 18 en 40 jaar worden vervolgd wegens vermeende banden met de verzetsbeweging. Hij verwijst hiertoe naar informatie van de organisaties "Human Rights Watch" en "Amnesty International".

Hij besluit dat hij een gegronde vrees voor vervolging koestert bij terugkeer naar zijn land van herkomst en dan ook als vluchteling dient te worden erkend.

5.2. De Raad merkt op dat artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 geen directe werking heeft binnen de Belgische rechtsorde, zodat de aangevoerde schending ervan door verzoeker niet dienstig is.

De Raad deelt de mening van verzoeker niet als zouden de vragen aan hem gesteld door de Commissaris-generaal slechts details betreffen. Er werd immers onder andere gepeild naar verzoekers kennis over de burgemeester van Grozny, de stad waar hij beweert gewoond te hebben, en van ingrijpende gebeurtenissen in deze stad zoals een actie van de Tsjetsjeense rebellen waarbij talrijke doden vielen en een overstroming waarbij talrijke huizen onder water kwamen te staan met als gevolg dat talrijke mensen moesten worden geëvacueerd (zie informatie hierover vervat in het administratief dossier, stuk 16).

De Raad stelt vast dat uit het administratief dossier niet blijkt dat verzoeker naar zijn verklaringen, ten tijde van deze twee belangrijke gebeurtenissen, meer zelfs op enig tijdstip, zich op volledig geïsoleerde wijze diende te verschuilen uit lijfsbehoud.

Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij volgend op zijn aanhouding op de paspoortafdeling in Grozny in juni 2001 verdere problemen trachtte te ontlopen door op verschillende adressen te verblijven, bij familie en vrienden, en aldus regelmatig te verhuizen, binnen Grozny.

Aan deze bewering van verzoeker dat hij aldus tussen begin 2001 en eind 2005 onafgebroken in Grozny verbleef, hecht de Raad echter geen geloof, omwille van de vaststelling dat verzoeker niet op de hoogte is van de grote raid door Tsjetsjeense rebellen van augustus 2004 en de belangrijke overstromingen van mei 2005.

Dit is des te meer het geval, daar uit de informatie aan het administratief dossier toegevoegd met betrekking tot voormelde raid (zie stuk 16) blijkt dat over deze actie niet op uitgebreide wijze werd bericht in de media. Om ervan op de hoogte te zijn, moest men derhalve ter plaatse aanwezig zijn.

Uit de beschrijving van deze gebeurtenis in de voormelde informatie kan bovendien worden afgeleid dat een persoon in Grozny aanwezig tijdens deze gebeurtenissen, er noodzakelijkerwijs van op de hoogte moet zijn.

Tot deze conclusie draagt ook de vaststelling bij dat verzoeker geconfronteerd met de namen van de huidige burgemeester van zijn woonplaats Grozny en van diens voorganger geen van beide herkende. Deze kennis veronderstelt naar het oordeel van de Raad immers geen bijzondere interesse in politiek en volgt noodzakelijkerwijs uit het verblijf in de betrokken stad.

De kennis die verzoeker aanhaalt in zijn verzoekschriften en heeft ten toon gesteld tijdens zijn asielprocedure, doet niets af aan deze conclusie, aangezien ze louter algemeenheden betreft, die door eenvoudige studie kunnen verworven worden, of, voor wat de geografische kennis betreft, zoals de bestreden beslissing terecht stelt, herinneringen kunnen zijn uit een ver verleden.

Wat de bewijsstukken betreft waarnaar verzoeker verwijst, neemt de Raad de originele stukken door verzoeker toegevoegd aan zijn verzoekschrift tot voortzetting van 5 januari 2007 niet in overweging, aangezien verzoeker naar het oordeel van de Raad, niet aannemelijk maakt dat hij deze stukken niet eerder in de procedure kon meedelen zoals vereist door artikel 39/76 van de voormelde wet van 15 december 1980.

De Raad hecht immers geen geloof aan verzoekers bewering dat het niet mogelijk is originele documenten per post vanuit de Russische Federatie naar het buitenland te sturen. Hoe dan ook, kunnen deze documenten, gezien hun datum van uitgifte, geenszins het bewijs uitmaken van het recent verblijf van verzoeker in Tsjetsjenië. Ze bevatten ook geen informatie die op een dergelijk verblijf wijst.

Aan de overige documenten die verzoeker heeft voorgelegd tijdens zijn asielprocedure (zie administratief dossier, stuk 15, derde tot zesde document), waar onder dus ook de overlijdensakte van zijn broer waar naar hij bewijst in zijn verzoekschriften, hecht de Raad geen bewijswaarde omdat het kopieën betreffen, en deze met gemak te vervalsen zijn door knip- en plakwerk.

In acht genomen wat voorafgaat, besluit de Raad dat de Commissaris-generaal terecht oordeelde dat verzoeker zijn recent verblijf in Tsjetsjenië niet aannemelijk maakt.

Aangezien verzoekers asielrelaas zich naar zijn beweringen recentelijk zou hebben afgespeeld in Tsjetsjenië, kan ook aan dit relaas geen geloof worden gehecht.

Verzoekers verwijzing naar de algemene situatie in Tsjetsjenië is dan ook niet relevant.

Naast aan verzoekers recent verblijf, hecht de Raad echter ook geen geloof aan verzoekers asielrelaas zelf. Zo vindt de Raad het ongeloofwaardig dat verzoeker enerzijds aan de gewonde Tsjetsjeense rebel (A. M.) die hem eind 2000 zou zijn komen opzoeken andere kleding gaf (zie verhoorverslag van 14 maart 2006, p. 13) maar anderzijds zijn bebloede kleding blijkbaar niet wegmaakte, met als gevolg dat de autoriteiten deze kleding nadien aantreffen, hetgeen hem verdacht maakte.

Eveneens ongeloofwaardig is het feit dat verzoeker de verzetsstrijder eenvoudigweg in zijn woning achterliet (zie voormeld verhoorverslag, p. 13), terwijl hij goed genoeg moest weten dat de aanwezigheid van deze persoon hem problemen zou kunnen berokkenen. Uit verzoekers verklaringen blijkt ook dat de gewonde verzetsstrijder geen enkele reden had om zijn automatische wapen bij verzoeker thuis te laten liggen (zie voormeld verhoorverslag, nr. 41). De vondst van dit wapen, samen met de bebloede kleding, was naar verzoekers verklaringen echter het beginpunt van zijn problemen.

Een ongeloofwaardig asielrelaas dient niet getoetst te worden aan de vluchtelingendefinitie zoals vervat in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

6.1. Verzoeker stelt in ondergeschikte orde dat hij bij terugkeer naar Tsjetsjenië een reëel risico loopt gefolterd te worden of een onmenselijke of vernederende behandeling te ondergaan. Hij verwijst hiertoe naar zijn asielrelaas.

Verzoeker stelt daarnaast dat hij bij terugkeer naar zijn thuisland een reëel risico loopt als burger het slachtoffer te worden van willekeurig geweld in het kader van het gewapend conflict dat in Tsjetsjenië nog steeds aan de gang is. Hij verwijst hiertoe naar informatie van de organisatie "Human Rights Watch".

6.2. De Raad herhaalt dat geen geloof wordt gehecht aan verzoekers asielrelaas en recent verblijf in Tsjetsjenië. Verzoeker kan dan ook evenmin de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend in de zin van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 7 mei 2009 door:

dhr. M. BONTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
----------------	--

dhr. P. BREYNE,	toegevoegd griffier.
-----------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

P. BREYNE.

M. BONTE.